

TYGODNIK

PETERSBURSKI.

GAZETA URZĘDOWA

KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI
PIĄTKI. Prenumerata przy-
muje się pod adresem do Wy-
dawcy Tygodnika w Peters-
burgu, lub do Ekspedycji
Gazet Petersburgskiego Poczt-
amtu, nadto we wszystkich
Pocztowych urzędach w Ce-
sarstwie i Królestwie.

Cena: ROCZNA w Rossyi
z pocztą, a w Stolicy, z
noszeniem do mieszkań, 15
rubli. POLNOCZNA 8 rubli
srebrem.

PIĄTEK, 28 Marca.
9 Kwieśnia.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, 27 Marca.
8 Kwieśnia.

NOWINY DWORU.

Dwór CESARSKI przywdział żałobę na dni dwadzieścia cztery z powodu zgonu Królowej Jejmości MARYI-ZOFII-FRyderiki, Wdowy po Królu Jmci Duńskim, Fryderyku VI. Żałoba ta będzie noszona z podziałem na wielką i małą.

Rozkazy dzienne CESARSKIE, w Wydziale służby Cywilnej.

19 Marca. (Dokonczanie.) W Gubernii Wołyńskiej, z Wydziału Ministerstwa Sprawiedliwości, podniesieni zostają do rang, za wysługę lat: Radzcy Dworu, Assesor Kollegialny Sędzia powiatu Nowogrodwołyński Czagin; — Assesora Kollegialnego, Radzcy Honorowi: Sędzia powiatu Żytomirskiego Korolenko, Assesorowie Sądów powiatowych: Owruckiego Skokowski i Zasławskiego Kryworukow; — Radzcy Honorowego, Kollegialni Sekretarze: Izby Sądu Kryminalnego: pełniący obowiązki Sekretarza Hryniewicz-Werenicz-Stachowski, Starszy Naczelnik Stołu Wiśniewski i Sądu Cywilnego: pełniący obowiązki Protokolisty Teremecki; Sędzia powiatu Zasławskiego Diechtew, Assesorowie Sądów powiatowych: Krzemienieckiego Stodkiewicz, Starokonstantynowskiego Brezkievich, Owruckiego Aratowski i Strapczy powiatu Rowieńskiego Tecner; — Kollegialnego Sekretarza, Sekretarze Gubernijalni: Izby Sądu Kryminalnego Naczelnicy Stołu Spaski, Niemcewicz i Kancellista Sawoliński i Sądu Cywilnego: Rejestrator Kaliński, Kassyer Dobrowolski i Pisarz Aktów wieczystych Porzycki, Naczelnik Stołu Sądu Sumienia Sobotowicz; Assesorowie Sądów powiatowych: Łuckiego Daniłowicz i Zawadzki, Rowieńskiego

Porczyński, Kowelskiego Daniszewski i Zasławskiego były Assesor Wrzeszcz.; Sekretarze: Nowogrodwołyńskiego Podgórski, Włodzimierskiego Pawłowski i Kowelskiego Stefanowicz, Sekretarz Szlacheckiej Opieki powiatu Krzemienieckiego Suski, Strapczowie powiatowi: Starokonstantynowskiego Zaorski, Krzemienieckiego Janikowski i Sekretarz Krzemienieckiego Magistratu Kozicki; — Sekretarza Gubernijalnego, Kollegialni Rejestratorowie: Izby Sądu Kryminalnego: Pomocnicy: Sekretarza Syrokowski 1, Łukaszewicz, Protokolisty Białostocki i Sądu Cywilnego Naczelnik Stołu Bieniewski, Pomocnicy Naczelnika Stołu Korzeniowski, Łagowski, Pisarz Aktów wieczystych Syrokowski 2; Assesor Sądu Sumienia Kleczyński; Sądów powiatowych: Powytczyki: Zasławskiego Sokolowski, i Starokonstantynowskiego Końkowski; Nadzorca przy spisywaniu Aktów wieczystych: tegoż Sądu Garliński, Dubieńskiego Harder i pełniący obowiązki Archiwisty Sądu powiatowego Żytomirskiego Sejfert, były Sekretarz Opieki Szlacheckiej powiatu Łuckiego Berehowicz, Magistratów: Kowelskiego Sekretarz Łukowski, Naczelnicy Stołu: Krzemienieckiego Naruszewicz i Łuckiego Siwicki; Kancellisci Izby Sądu Cywilnego Filipowski, Szarżyński, Bereżecki i Żukotyński; Sądów: Sumienia Machnicki, powiatowych: Nowogrodwołyńskiego Domaniewski i Żytomirskiego Załuski, Opieki Szlacheckiej powiatu Łuckiego Wysocki; — Otrzymują rangę Rejestratora Kollegialnego: Izby Sądu Cywilnego: Pomocnicy Naczelnika Stołu Stefanowski, Gostawski, Wigura i Pisarz Aktów wieczystych Zarembski; Sądów powiatowych: Assesorowie: Dubieńskiego Lubański i Kowelskiego Skorupski, Starokonstantynowskiego Sekretarz Moszyński i Zasławskiego Archiwista Szumowski; Sekretarz powiatowego Żytomirskiego Strapczego Batorewicz; Magistratów: Kowelskiego Rejestrator Jakiński i Dubieńskiego Powytczyk Siwicki; Kancellisci: Izby Sądu Cywilnego Trze-

ciak, Puchalski i Hulewicz; Sądów powiatowych: Owruckiego Puszkarzew, Starokonstantynowskiego Poznański, Ostrogskiego Borzymowski, Łuckiego Piotrowski, Krzemienieckiego Szulc i Czepurowski, Nowogrodwołyńskiego Zaleski i Kowelskiego Jasieński, Opieki Szlacheckiej powiatu Krzemienieckiego Rajski; Magistratów: Owruckiego Tychalski, Nowogrodwołyńskiego Szpiganowicz, Krzemienieckiego Bereżecki i Chlebowski. — Z Wydziału Ministerstwa Skarbu, podniesieni za wysługę lat, do rang: Kollegialnego Sekretarza, Sekretarze Gubernijalni: Izby Skarbowej Naczelnik Stołu Stempkowski, Pomocnik Kontrolera Wyhowski, Kancelista Możarowski i Starszy Buchalter Owruckiej powiatowej Kasy Arszanica; — Sekretarza Gubernijalnego, Kollegialni Rejestratorowie: Izby Skarbowej Buchalter Lewicki, Naczelnik Stołu Szczeniowski, Pomocnicy Buchaltera Cetnerowski i Berehowicz; Kass powiatowych: Nowogrodwołyńskiej Dziennikarz Sinenko i Rowieńskiej Pomocnik Buchaltera Chrzanowski; Kanceliści Izby Skarbowej Sanocki, Barkowski i Bernatowicz-Towhin; — Otrzymują rangę Kollegialnego Rejestratora, Kass powiatowych: Krzemienieckiej Buchalter Czepurkowski; Dziennikarze: Rowieńskiej Straszewski, Starokonstantynowskiej Szulakowski, i Łuckiej Goldschmidt; Kanceliści: Owruckiej Kowalewski, Starokonstantynowskiej Dybowski, Zaslawskiej Żukowski i Nowogrodwołyńskiej Dobrański. — Z Wydziału Ministerstwa Dóbr Państwa, podniesieni za wysługę lat do rang: Radzcy Dwornu, Assesor Kollegialny, Izby Dóbr Państwa Referent Sawicki; — Assesora Kollegialnego, Radzcy Honorowi: Izby Dóbr Państwa Referent Lisowski, i Były Buchalter Likwidacyjnej Komisji Drzewiecki; — Radzcy Honorowego, Kollegialni Sekretarze: Referent Izby Wyhowski, Naczelnik Stołu Podgorski, Kontrolerowie: Dobrowolski Wysocki i Buchalter Lewiński, Pomocnik Kowelskiego Okręgowego Naczelnika Kaliński; — Sekretarza Kollegialnego, Sekretarze Gubernijalni: Izby Dóbr Państwa Cywilny Inżynier Majewski, Buchalter Jurkowski, Dziennikarz Parniewski, i Pomocnik Naczelnika Stołu Chotowicki; Lustratorowie: Zgorski i Staroszkiewicz; — Sekretarza Gubernijalnego, Kollegialni Rejestratorowie: Izby: Kassyer i Exekutor Wilpiszewski, Tłumacz Sliwiński, Kanceliści: Manikowski Żółtowski i Sekretarz Kowelskiego Okręgowego Zarządu Końkowski; — Otrzymują rangę Rejestratora Kollegialnego, Pomocnik Naczelnika Stołu Izby Dóbr Państwa Budkowski i Kancelista przy Lustratorze Nosowicz.

20 Marca. Zarządzający Kantorem J. C. Wysokości W. X. Maryi Mikołajówny, Radzca Stanu Jurgens, podniesiony za odznaczającą się służbę do rangi Rzeczywistego Radzcy Stanu; zostający przy Moskiewskiej Radzie Opiekun-
czej CESARSKIEGO DOMU Wychowania Podrzutków, Szambelan, Radzca Kollegialny Szenszin, mianowany Dyrektorem Kasy Pożyczkowej tegoż Domu.

— Przez Reskrypt CESARSKI, z dnia 15 Marca, mianowany kawalerem orderu św. Anny 1 klasy, Zarządzający

Głównem Moskiewskiem Archiwum Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Rzeczywisty Radzca Stanu książę Obolskoj.

— 26 Marca (7 Kwietnia) przybył do Petersburga z Warszawy P. Jeneral-Feldmarszałek, Xiążę Warszawski, Hrabia Paskiewicz-Erywański.

— Umarł w Petersburgu 15 Marca Senator, Radzca Tajny Żukowski.

Przedaż dubletów z CESARSKIEJ Publicznej Biblioteki.

W przeszłym tygodniu, odbyła się tu w CESARSKIEJ Publicznej Bibliotece, zapowiedziana w naszej Gazecie licytacja 139 dzieł rzadkich i szacownych, tyjących się Rossyi i dawnej Polski, których spis ogłoszony był nieco wprzód pod tytułem: «Liste d'ouvrages rares et précieux concernant la Russie et l'ancienne Pologne.» Xiążki w ogóle drogo się sprzedały. Przywiedziemy tu udzielone nam łaskawie ceny niektórych. — AUCTORES varii rerum Moschoviticarum. Francofurti, 1600 in fol. z rycinami, dzieło ocenione w spisie 5 r. poszło za 36 r. — BROCHOUSKI etc. Legati polonici ad Sereniss. Sueciae Regem Dn. Dn. Carolum Gustavum etc. Cracoviae habita oratio etc. cum responsione regia. Cracoviae, 1656, in 4 (w spisie cena 25 kop.) zapłacona 5 r. 5 k. — DUNCZEWSKI, Herbarz wielu domów korony Polskiej etc. 1757 in fol. bez tytułowej karty, str. 1—116, poszedł za 10 r. 60 k. — ERNDELIUS, Warsavia physice illustrata etc. Dresdae 1730 in 4, przedana za 3 r. 5 k. — GESCHICHTE und Darstellung der polnischen Revolution etc. von einem Vetter des Hippolythus a Lapide. Germanien, 1696 in 8, przedana za 3 r. 25 k. — GUAGNINI, Sarmacya europejska, Kronika Polska etc. Kraków 1611 in fol. bez tytułu i kilku kart końcowych, poszła za 51 r. — HERBERSTEIN, Rerum Moscoviticarum commentarii Sigismundo Libero authore etc. Antverpiae, Steels, 1557, in 8, 14 r. 50 k. — HERBERSTEIN, Rerum Moscoviticarum commentarii etc. Basileae, Oporinus, 1571 fol. 14 r. 50 k. — HERBINUS, Religiosae Kiioviensis Cryptae sive Kijovia subterranea etc. Jenae, 1675, in 8, 7 r. 10 k. — HERMANNUS, Stephaneis Moschovitica etc. Gedani, 1582 in 4, za 6 r. — JANOTZKI, Specimen catalogi codicum mancriptorum Bibliothecae Zaluscianae, Dresdae, 1752 in 4, na papierze hollenderskim, z portretem Załuskiego, 4 r. — KOCHOWSKI, Annales Poloniae, Cracov, 1683, in fol. 12 r. — KOHLIUS, Introductio in historiam et rem literariam Slavorum, Altonaviae 1729, 5 r. — LASICIUS, De Russorum, Moscovitarum et Tartarorum religione etc. Spirae, 1582, in 4, za 11 r. — LUDOLFUS, Grammatica Russica etc. Oxonii, 1696, in 8, za 15 r. 60 k. — MAGNUS (Olaus), De gentium septentrionalium variis conditionibus etc. Basileae, 1567, in fol. 18 r. — MARGERET, Estat de l'Empire de Russie, Paris, 1669, (Reimpression du Prince Gagarin) 34 r. 10 k. — OLEARIUS, Offt beehrte Beschreibung der neuen orientalischen Reise, Schleswig, 1647, in fol. 51 rubl.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 1 Kwietnia.

Rozkazem CESARSKIM, Kapitanowie: Hołownia i Łunczenkow, Adjutanci Placów w Łomży i Warszawie, przeniesieni zostali do Okręgu X. Korpusu oddzielnego Straży wewnętrznej. — Sztabs-Rotmistrz Iwaneńko, Adjutant Naczelnika Sztabu Głównego armii czynnej, uwolniony został od służby dla słabości zdrowia, celem przejścia do służby cywilnej, w randze Sekretarza Kollegialnego.

— NAJJAŚNIEJSZY PAN, przychylnie do przedstawienia JO. Xięcia Namiestnika Królestwa, Najmiłościwiej dozwolił raczył niżej wymienionym osobom, w roku 1834, za przestępstwo polityczne do Syberji na osiedlenie zesłanym, powrócić do Królestwa Polskiego, a mianowicie: byłemu szlachcicowi Antoniemu Sulmierskiemu; byłemu Aktuarjuszowi ekonomicznemu i Wójtowi Gminy w Łęgu, Szczepanowi Grekowiczowi; mieszkańcowi wsi Rymantowo Marjanowi Tłuchowskiemu; byłemu Sekretarzowi Policji m. Dobrzynia Franciszkowi Żurawskiemu, i byłemu Obywatelowi Gub. Augustowskiej Alexandrowi Bortochowskiemu, bez powrocenia im atoli praw stanu i skonfiskowanego na rzecz Skarbu majątku.

— W ciągu upłynionego miesiąca Lutego r. b. Warszawskie Towarzystwo Dobroczynności utrzymywało w domach instytucyjnych starców i kalek obojej płci 297, a w liczbie tej 32 osób ociemniałych; sierot obojej płci 136; do 6 sal ochrony uczęszczało w przecięciu dzieci 306; udzieliło wsparcie miesięczne, pieniężne stałe w kwotach od kop. 90 do rs. 1 k. 50, osobom 50; jednorazowy zasiłek po kop. 37½ osobom 92; wsparcie w artykułach żywności osobom 176; w lekarstwach 89. Na obiady, 5 groszowemi zwane, uczęszczało osób 75; z tych na koszt JO. Księcia Namiestnika Król. 41, dla których sporządzono porcji (obiadów) 1276. Zupy rumfordzkiej rozdano porcji 5,601, czyli dla osób 200 dziennie. Ogólna zatem liczba osób wspartych w z. m., wynosi 1421.

— Dnia 19 b. m., Magistrat m. Warszawy, po zbadaniu jak najskrupulatniejszym 42 kandydatów i 36 kandydatek, które zgłosiły się do nagród, przeznaczonych testamentem przez niegdy Józefa Zacharkiewicza, Członka Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu, dla służących; przyznał po trzy nagrody testamentem oznaczone, dla każdej płci służących, którzy w obowiązkach, jako to: mężczyźni lokai, kobiety kucharek i sług do wszystkiego, długoletnią, ciągłą i nieprzerwaną u jednegoż państwa służbą, dobrem sprawowaniem się, pracowitością, wzorowem do swego państwa przywiązaniem, wiernością i gruntowną, prawdziwie religijną moralnością odznaczyły się, a mianowicie: a.) z mężczyzn: 1) nagrodę 1 wielką rs. 150, Piotrowi Alexandrowiczowi, rodem z m. Biały gub. Lubelskiej, za czterdziesto-letnią ciągłą i nieprzerwaną służbę, w obowiązkach lokaja, u jednego państwa w Warszawie; 2) nagrodę 2-gą rs. 75, Janowi Grabowskiemu, rodem z wsi Gromnik Galicyi Austriackiej, za dziewiętnasto-letnią przeszło takąż służbę; 3) nagrodę 3-cią rs. 45, Janowi Jankowskiemu, rodem z wsi Gniazdowa gub.

Warszawskiej, za czternasto-letnią przeszło podobną służbę; b.) z kobiet: 4) nagrodę 1 wielką rs. 150, Bibjannie Żmudzkiej, rodem z m. Radomia gub. Radomskiej, za dwudziestodwunasto-letnią służbę jak wyżej; 5) nagrodę 2-gą rs. 75, Marjannie Zalewskiej, rodem z Wilna gubernii Wileńskiej, za szesnasto-letnią takąż służbę; 6) nagrodę 3-cią rs. 45, Katarzynie Smolińskiej v. Smolarek, rodem z wsi Kask gub. Warszawskiej, za czternasto-letnią służbę. Piękny ten przykład wynagrodzonych oby stał się zachętą dla drugich.

(Kur. War.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

WIEDEŃ, 27 Marca. Ich Cesarskie Wysokości Wielcy Xiążęta Mikołaj i Michał Mikołajewicze, wyjechali dziś rano z Wiednia, udając się przez Sein i Salzbourg do Munich.

Cesarz Jmć przybył o godzinie wpół do 8 w mundurze rosyjskim do WW. Xiążąt, dla pożegnania się z Niemi. JJ. CC. Wysokości byli odwiedzeni również z pożegnaniem, przez Arcyxiążąt. Wysocy Goście przepędzili wieczor wczorajszy u Dworu, gdzie dwie komedye i obrazy żyjące były z największym powodzeniem przedstawione przez osoby z wyższego towarzystwa.

Wczora, przed opuszczeniem zgromadzenia, Arcyksiężna Jmć Zofja odebrała pożegnania Wielkich Xiążąt, wraz z wyrażeniem czulej wdzięczności za serdeczne przyjęcie, którego doznali od Dworu Wiedeńskiego.

— W gazecie Wiedeńskiej *Presse* czytamy: „Oddawna już, towarzystwa i częściowe i ogólne, usiłują rozrucić po rozmaitych prowincjach Cesarstwa, egzemplarze Biblii protestantskich w wielkiej liczbie. Większa część tych książek przybyła z zagranicy; za pomocą pewnych zmian nadano im pozor Biblii austriackich, i niektórzy drukarze uczestniczyli w tym fałszu.

„Liczba egzemplarzy była wyraźnie w zbytecznym do potrzeb ludności stosunku; ci co je sprzedawali, poprzestawali na nader małej cenie, co kazało sądzić że było to raczej rozdawanie niż sprzedawanie. Cóż dziwnego, że Rząd przedsięwziął środki przeciw takiemu nadużyciu? Nie miałyże powodu podejrzewać Towarzystw Biblijnych o inne jeszcze widoki? nie dałyż się nawet odkryć usiłowania prozelityzmu?

„Okoliczność, że Towarzystwa Biblijne angielskie podsyłały tę propagandę i używały do tego poddanych angielskich, nie mogła powstrzymać Rządu od przedsięwzięcia tych środków, albowiem chodziło tu o sam fakt, nie zaś o osoby, które w nim występowały.

„Jedna gazeta angielska utrzymuje, że środki nakazane przeciw Towarzystwom Biblijnym są jedynie odwetem, użytym przez Rząd Austriacki we względzie poddanych angielskich, skutkiem zajścia z Gabinetem Londyńskim. Odpowiadamy, że sam wykaz faktów dostatecznie dowodzi bezzasadności twierdzenia gazety.

Triest, 27 Marca. (Depesza telegraficzna odebrana w Berlinie.) Xiążę Bernard Saxe-Weimarski, Wódz Naczelny armii w Indyach Hollenderskich, i sir John Gray, Dowódca wojsk angielskich w Bombay, przybyli tu z Indyj na jednym ze statków parowych kompanii Lloyd.

BERLIN, 30 Marca. 27 h. m. wieczorem, Król Jmć wrócił tu z Meurs i niezwłocznie udał się do Charlottenbourg.

ANGLIJA.

LONDYN, 27 Marca. PARLAMENT CESARSKI. Wczora, w Izbie Gmin, P. DISRAELI oznajmił, że w przyszły Poniedziałek, 29 Marca, złoży szczegółowe objaśnienie pobudek wniesienia billu o milicyi. Następnie Izba, zamieniona w Komitet, uchwaliła budżet Artylleryi. Na témże posiedzeniu Izba Gmin uchwaliła udzielenie środków Rządowi, (podatków), w ilości 17,742,800 funtów sterlingów.

W Izbie Lordów został powtórnie odczytany bill lorda BROUGHAM o skróceniu przeciągu czasu między wyborami powszechnymi i zgromadzeniem się nowego Parlamentu.

Publiczność poraz pierwszy przedwczora była wpuszczona bezpłatnie do pałacu Kryształowego. Jak dalece losy tego gmachu obchodzą publiczność Londyńską, dowodzi tego liczba odwiedzających, których było przeszło 30,000. Wszystko co dotąd pozostało z Wystawy, jest wielki organ Willis'a i ogromne zwierciadła z fabryki zwanej *nad Tamizą*. P. Best grał na organie przed 4,000 słuchaczy, za płatnymi biletami. Sprzedano w tym dniu 1,200 exemplarzy katalogu bylej Wystawy.

Standard donosi, że odebrano tu propozycje zakupu pałacu Kryształowego, dla przeniesienia go do Paryża i ustawienia na Polu Marsowém; jedno z tych przełożeń pochodziło od samegoż Rządu Francuzkiego.

— Czytamy w *Morning Chronicle*: «17 h. m. lady Derby dawała pierwszy swój wieczor w urzędowej rezydencji Pierwszego Ministra, w Downing-street. Zgromadzenie było uświetnione obecnością najpierwszych osób świata politycznego i arystokratycznego, głównych członków wszystkich stronnictw. Xiążę, (*) przybył o trzy kwadransy na 11-tą. Margrabia Anglesea był jednym z wcześniejszych gości. Lord John i Lady Russell, Sir James i Lady Graham, Margrabia Aberdeen, byli też obecni; Lord Wielki Kanclerz, nowomianowany Lord St. Leonards, Lady St. Leonards i miss Sugden, ich córka, też wcześnie przyjechali. W liczbie znakomych cudziemców znajdował się P. Thiers.

— Pułkownik Espivent, adjutant Jenerała Urquiza, który zwyciężył Rosas'a i stanął na czele Rządu Argentyńskiego, przybył w poselstwie nadzwyczajnem do Londynu, a ztąd uda się wprędce do Paryża. Teraz więc w prawdziwem świetle wyjdą na jaw ostatnie wypadki, zaszłe w Ameryce południowej.

INDYE. *Bombay, 3 Lutego.* (Depesza telegr. Poczty łą-

(*) *The Duke*: tak nazywają w Anglii przez skrócenie, Xięcia Wellington.

dowej.) Układy z Birmanami zostały zerwane. Oddział od 6,000 ludzi, przeznaczony do Rangoon, wyprawiony ztąd został statkami parowemi do Kalkutty i Madras.

FRANCYA.

PARYŻ, 27 Marca. W korespondencji z Paryża, z dnia 23 Marca, czytamy: «Otwarcie Izby odbędzie się z wielką uroczystością. Twierdzą, że przed kilku dniami, Prezes, do-wiedziawszy się że Senatorowie, w wielkiej liczbie, mieli zamiar wnieść na jednym z pierwszych posiedzeń przywrócenie Cesarstwa, wezwał do siebie tych Senatorów i wyraził im swe żądanie, iżby uskutecznienie swego zamiaru odłożyli do dalszego czasu. Zmiany w Gabinetcie można uważać za rzecz pewną, mówią że Prefekt Lyonu, baron Vincent, będzie miał sobie powierzony jeden z portfelów. P. de Persigny będzie wyniesiony na jedną z najwyższych godności *byłego Cesarstwa*; niemniej z pewnością twierdzą, że jenerałowie Magnan i Castellane mianowani zostaną Marszałkami.

— Z liczby innych korespondencji, jedne zapewniają że ogłoszenie Cesarstwa jest bardzo bliskie, że osoby interesowane chcą tylko, iżby nie Senat ani Ciała Prawodawcze, ale lud dał słyszeć pierwsze okrzyki — drugie zaś trwają w twierdzeniu, że mowa o Cesarstwie jest czystą bajką, i że nikt z osób, u steru spraw stojących, o niem nie myśli, tym bardziej, że obwołanie Cesarstwa byłoby wbrew przeciwnie traktatom 1815 roku.

— Prócz czterech republikanów, obranych w Paryżu dwóch, w Lyonie i Lille po jednym, i dwóch jawnych legitymistów, PP. Boubier de l'Ecluse i Kerdrel, nie masz w całym składzie Ciała Prawodawczego ani jednego Członka, któryby był przeciwnym Rządowi, ustanowionemu Aktem 2 Grudnia i wyborem ludu z dnia 20 Grudnia. Mimo to, jest w Izbie Prawodawczej wielka liczba Członków, ożywionych pewnem uczuciem niepodległości, zasadami liberalnymi i konstytucyjnymi, którzy z żalem widzą ten stan bezwładności i bierności, na jaki Izba jest skazana, i którzy są usposobieni do pewnego oporu. Nie jest to wszakże opór Rządowi Ludwika Napoleona; jest to Opozycya, którąby nazywać można *Konstytucyjną*, jeżeliby ten wyraz słownika Parlamentowego, nie stracił swego znaczenia — opozycya pewnym dążeniem i pewnym synaptyom, które zdają się temu stronnictwu zadaleko posuniętymi. Ta opozycya nie jest bynajmniej nieprzyjaźną Ludwikowi Napoleonowi, usiłuje owszem wynajdywać środki ustalenia i upopularyzowania jego Rządu; należy nawet do niej kilku ludzi z duszy oddanych P. Bonaparte, i którzy mieli czynny udział w jego wyniesieniu i ugruntowaniu na szczycie władzy którą posiada.

— W *Journal des Débats* piszą: «W Londynie ma się otworzyć konferencya złożona z reprezentantów pięciu wielkich Mocarstw i Szwecyi, dla ostatecznego urządzenia kwestyi następstwa Tronu Duńskiego. Zawarta będzie, i to nie później jak w ciągu przyszłego miesiąca, ugoda w tym przedmiocie. Xiążę Augustenbourg będzie zawezwany do

oświadczenia wyraźnie swego przyjęcia lub odrzucenia, w zakreślonym terminie, wynagrodzenia nader korzystnego, które mu jest ofiarowane ze strony Króla Duńskiego. Wszystkie Mocarstwa, nie wyjmując i Pruss, usiłują skłonić Xięcia, iżby przyjął takowe warunki.

«Połączone Poselstwo gotuje się do la Plata; pełnomocnicy angielski i francuzki udadzą się tam razem i to w bardzo prędkim czasie i jest nadzieja porozumienia się oraz z Rządem Brezylskim. Celem tego poselstwa jest otworzenie rzeki la Plata i rzek do niej wpadających, dla handlu całego świata.»

Paryż, 28 Marca. (Przez telegraf.) Monitor dzisiejszy ogłasza, prócz czterech innych, mianowanie xięcia de Mortemart i Arcybiskupa Paryżkiego, Senatorami.

Tenże Monitor zawiera Dekret o zdjęciu po całym kraju stanu oblężenia.

Dziś też ogłoszony został Dekret przyprowadzający do skutku i w części modyfikujący Dekreta 22 Stycznia, o konfiskacie dóbr Rodziny Orleańskiej.

Zmiany głównie zależą na tem, że uposażenia rozmaitych instytucyj, na które pierwsiastkowo przeznaczono było 35 milionów, mających wpłynąć z wyprzedaży dóbr pomienionych, będą zastąpione przez sprzedaż do wysokości tej summy lasów Rządowych, ku czemu Minister Skarbu został upoważniony. Obok tego Dekret nakazuje sprzedaż na rzecz Skarbu części dóbr skonfiskowanych, reszta zaś, w oczekiwaniu dalszych wyprzedaży, ma być przyłączona do ogólnej masy Dóbr Stanu.

Innym Dekretem Kodexowi Cywilnemu przywrócone zostaje dawne nazwanie *Kodexu Napoleona*.

Zdjęcie stanu oblężenia sprawiło najlepsze wrażenie w Paryżu.

— Depesza telegraficzna z Paryża, z dnia 29 Marca, odebrana w Berlinie, donosi o otwarciu Senatu i Ciała Prawodawczego.

«Mowa Prezesa na otwarcie Izby, (mówi depesza), bardzo jest dobrze przyjęta. Powiedziano w niej, że stosunki z Rządami cudzoziemskimi, są uprzejme i przyjazne, że Mocarstwa obce szanować będą niepodległość Francji, i że interessem tej ostatniej, jest utrzymywać pokój powszechny. Prezes powiedział między innemi, że powielekroć mógł już być przywrócić Cesarstwo, ale że jego usiłowania dążą jedynie do ugruntowania mocy i powagi Rządu»

Tegoż dnia: 5-procentowe 100 franków 65 centimów — 3-procentowe 71 frank 50 centimów.

WŁOCHY.

NEAPOL, 16 Marca. J. C. Wysokość Wielki Xiążę Konstantyn Mikołajewicz, wypłynąwszy z Wenecyi 9 b. m. na fregacie parowej *Władimir*, udał się do Ankony, a ztamtąd do Bari, dla zwiedzenia kościoła, gdzie spoczywają relikwie świętego Mikołaja z Bari. Ztamtąd Wielki Xiążę popłynął do Brindes, dokąd przybył po przeprawie 24 godzinnej i obejrzawszy port tameczny, wrócił do Wenecyi.

— Pszą z Turynu, pod dniem 23 Marca: «Wielki Xiążę Konstantyn Mikołajewicz podniósł do najwyższego stopnia popularność Swoją w Wenecyi, udawszy się osobiście na odszukanie zaginionej fregaty parowej austriackiej *Marianna*. Na ruskiej fregacie *Władimir*, J. C. Wysokość zawijał do Ankony, do Manfredonii, do Korfu; w powrocie zaskoczony był straszną burzą, która zmusiła Go zejść do Pola.

BOLONIA, 17 Marca. Część skały, oderwana od góry Vicesio, w upadku swoim przywaliła 7 domów i zabiła 24 ludzi i 70 sztuk zwierząt domowych.

AMERYKA.

STANY ZJEDNOCZONE. Konwencja Demokratyczna Stanu Luizyany mianowała kandydatem do Prezydencji Stanów, generała Cass.

— Korrespondencja ogłoszona w *Globe* angielskim, zawiera co następuje: «Odebrano wiadomość o rewolucyi zaśszej nad wielkim *Słonećm Jeziorem*. Powiadają że Mormony (*) uzbrajają się, fortyfikują i wydali obwieszczenie niepodległości, zapowiadając założenie Rzeczypospolitej wyłącznej dla siebie samych. Lud jest prawie w stanie buntu, głośno oświadcza swoją nienawiść ku Rządowi ogólnemu i gotuje się do odparcia wszelkiej władzy zewnętrznej. Urzędnicy Stanów Zjednoczonych opuścili zbuntowaną miejscowość.»

— Gazety New Yorkskie donoszą, jak się trzeba było spodziewać, że mniemane spotkanie i zabicie Wielkiego Węża morskiego jest czystym wymysłem. Ekwipaż okrętu *Gipsy*, który jakoby przywoził tę wiadomość, zaprzecza najmocniej że nigdy nie podobnego nie głosił i że historia cała jest prawdziwą *kaczką*, puszczoną przez gazetę *New-York Tribune*.

— Gazeta półurzędowa *Courier and Enquirer*, objaśnia jakie są cele Rządu Stanów w wyprawie posłanej do Japonii. Wyprawa ma polecenie otrzymania od Rządu Japońskiego oswobodzenia rozbitów wszelkich krajów, którzy mogą być trzymani w więzieniach tamecznych; na przyszłość ma się domagać pozwolenia zawijania do niektórych portów archipelagu Japońskiego okrętom nie tylko ginącym, ale i potrzebującym żywności lub wody, i to pozwolenie powinno się rozciągać do wszystkich narodowości. Nakoniec komodor Perry będzie usiłował zawrzeć traktat handlowy. Nie można jak pochwalać Rząd Stanów za to przedsięwzięcie, a szczególnie za to, że układy toczyć się mają nie na korzyść wyłączną Stanów, ale wszystkich narodów.

Łatwo ocenić ważność zawiązania tych nowych stosunków dla Rplitej Amerykańskiej. Jej wielorybowe wyprawy uczęszczają do morz Japońskich w wielkiej liczbie a dwie główne wyspy Niphon i Yesso, są oddzielone od siebie wąską ciążniną, przez którą corocznie musi przechodzić kilkaset okrętów. Ale jeżeli który z nich zbliży się za nadto do jednego z brzegów, wystawiony zostaje na ogień licznych baterij, które weń biją z dział bez miłosierdzia. W braku schro-

(*) Sekta odcchrzeńców i wielożeńców amerykańskich.

nienia w portach Japońskich, łowcy wielorybów muszą zachodzić aż do wysp Sandwich, szukając miejsca gdzieby się mogły naprawić i przed miesiącem liczono 121 okrętów amerykańskich w portach archipelagu Sandwich, zgromadzonych tam z powodu niemożności zawinięcia do któregośkolwiek z portów Japońskich.

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

PARYŻ, 29 Marca. Dziś miał miejsce obrzęd instalacji wielkich Korporacji Stanu. Ogromna sala Marszałków, która zajmuje cały kwadrat, a w wysokość całe dwa piętra pawillonu de l'Horloge, w środku pałacu Tuileries, była na ten cel urządzona.

O wpół do 1 Ciało dyplomatyczne weszło do sali, następnie trzy wielkie Korporacje Stanu, jako Ciało Prawodawcze, Senat i Rada Stanu tudzież niektóre osoby zaproszone. Damy zajmują górne galerie. Wojskowi obecni ci tylko, którzy są członkami Senatu.

O samej 1 przybywa Prezes Rzeczypospolitej i zajmuje miejsce na estradzie, przy krześle pod baldachinem, dla niego przygotowanym. Kiedy orszak jego uszykował się, Zgromadzenie zaproszono ażeby usiadło. Ludwik Napoleon stojący, z odkrytą głową, rozwija papier i odczytuje mowę. Marszałek Hieronim stoi obok niego, cały Dwór wojskowy po za Prezesem. (*)

Po przeczytaniu mowy, Minister Sekretarz Stanu, P. de Casabianca, wstaje i mówi: «Mości panowie; mam odczytać rotę przysięgi; każdy z was, zawołany po imieniu, ma odpowiedzieć: «Przysięgam.»

Wywoływanie zaczyna się od Senatu; każdy Senator nazwany, po kolei wstaje, wyciąga rękę ku Prezesowi Rplitej i mówi: «Przysięgam.» Po skończonym apelu hrabia de Portalis wstaje i mówi: «Przysięgam, lubo nie byłem zawołany.»

Następuje apel deputowanych Ciała Prawodawczego i idzie tymże porządkiem, zaczynając od Prezesa P. Billault. Na apel PP. Cavaignac i Carnot nikt nie odpowiada; czytający idzie dalej; toż samo przy apelu PP. de Civrac, Hénon i Legrand.

Po skończonej przysiędze P. de Casabianca mówi: «Obie Izby są otwarte; zechciecie Panowie zgromadzić się w dniu jutrzejszym, dla rozpoczęcia prac waszych.» Zgromadzenie wykrzykuje: «Niech żyje Napoleon.» Prezes kłania się, potem nakrywa głowę i oddala się. Cały ten obrzęd nie trwał nad trzy kwadranse.

— W liczbie nowych Senatorów zostali mianowani: generał Petit, Komendant hotelu Inwalidów, generał Pyat, P. Bieneau, Minister Skarbu, margrabia de Barbançois i baron de Heeckeren.

LONDYN, 29 Marca. Podług *Morning-Advertiser* bill o milicyi będzie wniesiony, roztrząsany, a potem zaniechany

(*) Dla krótkości czasu, mowę odkładamy do przyszłego numeru.

przez Gabinet, z powodu uznania większej właściwości w odłożeniu go do nowego Parlamentu.

Globe utrzymuje że Parlament będzie rozpuszczony 27 Maja, nowe wybory, podług tej i innych jeszcze gazet, odbędą się na Zielone święta, a nowy Parlament zbierze się około połowy Czerwca.

RZYM, 15 Marca. Kardynał Antonelli, który dotąd był tylko Prosekreterzem Stanu, mianowany został Sekretarzem Stanu.

— W tej chwili surowa zima daje się czuć w Rzymie i okolicach; komunikacje z wyższymi górami są przerywane z powodu wielkich śniegów.

(*Journ. de S.-P. Pszcz. Półn. R. I.*)

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Uniwersytet Lwowski. Ostatnimi laty liczba nauczycieli w tym Uniwersytecie znacznie się pomnożyła i trwające jeszcze ciągle nabycia zapewniają mu stałe miejsce w liczbie szkół głównych austriackich. Naukowe też zbiory, zniszczone w pożarze uniwersyteckiego gmachu, widocznie wzrastają. Biblioteka uniwersytetu liczy już do 33,000 tomów. Zapis pośmiertny Borkowskiego wzbogacił ją 15,000 tomów, po większej części ściągających się do historii i do literatury. Do zbiorów historii naturalnej przybyły dublety ze szkoły Józefowskiej. Professor Łobarzewski położył niemałą zasługę wskrzeszeniem zielnego i kopalnego zbioru. Ze zniesionego filozoficznego oddziału w Ołomuńcu przybyli tu Prof. Kergel dla filologii klasycznej i Prof. Schmidt dla zoologii, która przedtem osobnej katedry u nas nie miała. Prof. Pless z Gracu krząta się koło urządzenia pracowni chemicznej.

(*Lloyd.*)

Opał gazowy. Dr. Bachhoffner pokazuje teraz w Londyńskim politechnicznym Instytucie komin opalany patentowanym «nowym ogniem», mającym przybyć na ratunek, kiedy Anglija spożyje ostatnią warstwę węgla, i kiedy w Europie spalą ostatni pień drzewa. Nowy ogień otrzymuje się puszczając strumień wodorodu, oczyszczonego od podkwasu węglowego, na metaliczne szyby, które zastępując palny materiał, żarzą się jak węgiel i wielką ilość ciepła uwalniają, bez najmniejszego dymu i swądu. Apparat można niewielkim kosztem urządzić w każdym domu, gdzie gaz rurami przechodzi; 1000 stop kubicznych kosztuje nie więcej nad szyling (2 złp.) a opał dzienny zwyczajnej izby nieco więcej od 3 pensów (15 gr.)

(*Lloyd.*)

Ernst Raupach. Niemcy tylko co w nim straciły swojego dramaturga, któremu od lat prawie trzydziestu kassy teatralne winne były, jak niegdyś Kotzebue, ciągle i nie mały zasiłek. Raupach urodził się w Szląsku 1784 roku i po odbytych naukach w Hali, udał się do Petersburga w 1804 r.,

z tamtąd w 1822 wrócił do Niemiec i wkrótce potem zamieszkał stale w Berlinie, gdzie umarł 18 Marca bież. roku. Nie wielu poetów tak gruntowna i wielostronna wspierała nauka. Zgłębił teologię i filozofię, był czytany w literaturze starożytnej, pięknie i płynnie wysławiał się po łacinie, językami francuskim i rosyjskim władał jak swoim i w nich publicznie nauczał. Był professorem historii i literatury, przytém i tęgim matematykiem. Liczba jego dramatycznych wszelkiego rodzaju utworów dochodziła do ośmdziesięciu kilku, pomiędzy nimi najgłówniejszy szereg dramatów, w których historiją Cesarskiego domu Hohensztaufów na scenie przedstawił. (Allg. Zeit.)

Karta etnograficzna Rosyji. Pośpieszamy donieść o wydanej przez Rosyjskie Geograficzne Towarzystwo karcie etnograficznej Rosyji, ułożonej przez znanego z prac swoich statystycznych Akademika P. Koeppen. Przedaje się wraz z objaśniającą książką po 8 r. sr. w Kancellaryi Cesarskiego Towarzystwa (на Мойку въ домъ Гр. Пущинныхъ).

Nowy Rozdział do Tajemnic Paryża. Rodzaj Falansteru, nie według systematu Fourier, ale raczej w rodzaju zakładów organizowanych przez Guzmána d'Alfarache, Lazarilla de Tormes i innych bohaterów Lesage'a, był się ustanowił i bujał wśród Paryża, w kwartale de la Pépinière, kiedy w tych dniach, Policja przyszła nagle zerwać pasmo pomysłowości tego stowarzyszenia, gdzie w pełni XIX wieku kwitnęły obyczaje Królestwa Argo, nieprzymuszoność, tolerancja i uciechy średniowieczne dawnego Dworu Cudów, tak dobitnie odmalowane przez Wiktora Hugo, w jego *Notre Dame*.

Dom obszerny i wygodny był całkowicie najęty, i zamieszkały przez towarzystwo Żebraków, którzy w nim oddawali się swemu przemysłowi. Role rozdawane były według zdolności; od samego rana jedni wychodzili dla żebrania po całym Paryżu, za pomocą udanych chorób i kalectw, najętych dzieci i wszystkich tym podobnych środków, używanych dla podejścia litości; inni przeznaczeni do kwestowania po domach roznosili po najbogatszych kwartałach listy z rozrzewniającem opisaniem największych nieszczęść i nędzy, inni nakoniec fałszowali świadectwa, stany służby i t. p.

Zakład posiadał wielką garderobę, gdzie każdy, według roli, którą dnia tego miał wygrywać, kostiumował się z nieporównaną doskonałością. Pani W....., rodem Angielka, przeznaczona była wyłącznie do polowania na licznie zwiedzających Paryż ziomków swoich; towarzystwo liczyło też w swém gronie byłego zakonnika, który dostarczał środków i instrukcyj dla skutecznego wyłudzenia darów dobroczynnych od Duchowieństwa.

Co wieczor, po dniu spędzonym na przemyśle takiego to rodzaju, wszyscy mieszkańcy domu zbierali się na wspólną biesiadę, na której obfite wychylano puhary, za zdrowie dobrych dusz, które się oszukać dały. Policja, jakśmy powiadzieli, niespodzianie wtargnęła do tego szczególnego ula,

i położyła kres działalności pracowitych pszczołek, które go napełniały. Wszyscy ci oszuści zostali aresztowani i pod sąd oddani. Przywódcą ich, z władzą dyktatorską, był pewny niegdyś pisarz u znanego notaryusza.

Piszą z Bernu: «Wiadomo, że podstawa olbrzymiego pomnika, który ma być wzniesiony Washingtonowi w jego ojczyźnie, będzie się składała z tylu sztuk kamienia, ile jest Stanów Zjednoczonych, z których każdy dostarczy po jednej bryle, pochodzącej z jego ziemi. Dowiadujemy się teraz, że Rada Federalna Szwajcarska postanowiła przesłać Rządowi Stanów, dla umieszczenia też w podstawie pomnika, sztukę przepysznego różowego granitu z kopalni Hackren. Będzie ona nosiła napis: «Stara Helwecya, pamięci Jerzego Washingtona.»

Pan Samuel Leligdowicz, tłumacz polski przy Rządach krajowych we Lwowie, odczytał świeżo napis na małej sfindzie, znalezionej w roku 1847 w okolicy miasteczka siedmiogrodzkiego *Thorda*, znanego za czasów rzymskich pod nazwą *Salina*.

Sfinga ta jest odlana z brązu, z żelaznym u spodu trzonem w kształcie gwoźdźca, co okazuje, że dawniej na jakiejś podstawie umocowaną była. Różni się od egipskich sfinków postacią siedzącą, skrzydłami, przepaską na głowie i pewnym rodzajem szaty, okrywającej jej piersi i na dół aż do stóp spadającej. Oprócz tego u nóg posążka leży głowa ludzka odcięta, a na podstawie jest napis, o którego nowym odczycie wspomnieliśmy.

Jedyną znaną nam wiadomość o tej sfindzie podało niemieckie pismo *Illustrirte Zeitung* z r. 1847 w № 188 z dnia 6 Lutego. W temże samem piśmie w № 200 z dnia 1 Maja, umieszczone są 4-ry różne odczyty napisu na posążku, nadesłane redakcyi z Siedmiogrodu, Niemiec i Paryża. W kilka miesięcy później, dnia 4-go Sierpnia, zajmowało się jednym z tych odczytów powszechne zgromadzenie Towarzystwa historycznego w Regensburgu, słuchając wygłoszonej na posiedzeniu rozprawy, którą taż sama gazeta w № 218 z dnia 4 Września powtarza. Rozprawa ta przyjmuje rzeczony odczyt za prawdziwy, i tylko w niektórych względach prostuje go i objaśnia.

Autor pierwszego odczytu Pan H. L. Bock z Hamburga, przypuszcza, że głoski napisu przy odlewie na wspak odwzorowały się i wyczytuje tym sposobem od ręki lewej ku prawej starołacińską dewizę: *Nev Spes Epejo item Jemy*. Wszyscy inni czytają napis od prawej ku lewej stronie. P. Thalson z Karlsburga uważa napis za skrocony, a uzupełniając go przez dodanie przeszło czterdziestu głosek, wprowadza legendę w języku greckim, znaczącą po polsku: *Chłosta niweczy radość złośliwą. Surowa Temida kruszy chwiejne kajdany Aureliana*. Ma to być godło zwyciężskich znaków wojennych, przybrane przez dawnych Siedmiogrodu mieszkańców, Daków, po otrząśnięciu jarzma rzymskiego

za czasów Aureliana. Inny odczyt jakiegoś Sławianofila z Paryża, znajduje w napisie także greckie słowa, mające znaczyć po polsku; *Imię jemu Tyberyusz Charykles albo sa rylai*. Inny znów odczyt z Gisethin, uznany za prawdziwy, poczytuje posążek wraz z napisem za starożytne germańsko-chrześcijańskie *mysterium*, i odkrywa w napisie od prawej ku lewej stronie następujące staroniemieckie wyrazy: *Ima ima si di ere farloan*. Według dzisiejszej niemieczyny, brzmiałoby to: *Ihm Ihm sei die Ehre verliehn*, i znaczyłoby po polsku: *Jemu, jemu niech będzie cześć oddana*, odnosząc się swoim powtórzonym zaimkiem osobistym do Boga. Tak gazeta illustrowana, jak owa na regensburgskim zgromadzeniu towarzystwa historycznego miana rozprawa, zgadzają się na ten odczyt, z tą jednakże poprawką, uczynioną w rozprawie regensburskiej, iż powtórzony w napisie zaimek *ima* nie znaczy *jemu*, lecz jest skróceniem staro-germańskiego miana mitologicznego *Irmin Imma*, — bóstwo najwyższe, — co znowuż całemu pomnikowi odejmuje germańsko-chrześcijański charakter, a zamienia go w zabytek germańsko lub celto-boicki.

Otóż mamy już pięć przeciwnych sobie zdań tak różnego pochodzenia i tak różnej treści. Według odczytu P. Leligowicza, napis czyta się także od prawej ku lewej stronie, ma znaczenie słowiańskie, i brzmi pierwotnie: *Cma cma-t co cepe sepilach* — dzisiejszą zaś pisownią: *Cma cma-to, co ciebie zabiła*. Cma, ma tutaj znaczyć tyle, co ciemnota, zagadka.

Nie chcemy wyrokować o trafności tego ostatniego odczytu, i oczekujemy rozprawy P. Leligowicza, w której ma podać bliższą wiadomość o swoim odczycie, i wyczerpać wszystko, co niegdyś o starożytnych sfinzach pisano.

(z Gaz. War.)

OGŁOSZENIE.

BANK POLSKI,

„Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 9 (21) Kwietnia b. r. o godzinie 12-iej w południe, odbędzie się, w Sali posiedzeń Banku Polskiego, publiczna licytacja na sprzedaż dóbr ziemskich: 1.) *Rzeczniów* z wolą Modrzejową 2.) *Miasta Grabowiec* za przyległościami, w Powiecie Opatowskim, gubernii Radomskiej położonych, wraz z inwentarzami żywymi i martwymi na gruncie znajdującymi się, a to pod następującymi głównymi warunkami:

1.) Possessya cywilna dóbr liczyć się będzie dla nabywcy od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. 1852.

2.) Szacunek ogólny całych dóbr wraz z inwentarzami ustanawia się na sumę rub. sr. 142,100 która uiszczoną będzie w następujący sposób:

a.) Oprócz pożyczki Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego złp. 159,500 czyli rub. sr. 25,925 wynoszącej, z której po zapłaceniu raty Czerwcowej r. b. 1852 pozostanie do umorzenia summa rs. 15,060 k. 50.

b.) Bank pozostawia jeszcze przy gruncie sumę r. sr. 83,000 do spłaty procentem amortyzacyjnym 1%, obok zwykłego 4%.

c.) Resztę zaś szacunku to jest sumę rs. 44,039 k. 50 od której licytacja rozpoczynać się będzie, tudzież to wszystko co w terminie wyżej nad tę sumę postąpieniem zastanie,

nabywca obowiązany jest Bankowi zapłacić w ciągu 3-miesięcy od daty licytacji.

3.) W wypłacie summ ad b i c Bank przyjmie Obligi Skarbowe Królestwa Polskiego po kursie 90%.

4.) Jeżeli nabywca płacić będzie regularnie raty procentowe i amortyzacyjne od summy rs. 83,000, tudzież jeżeli Bank przekona się, że przedsięwzięcie amelioracyi dóbr, wówczas w razie dozwolenia na odnowienie pożyczki Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, Bank, z należnością swoją rs. 83,000, zezwoli na ustąpienie pierwszeństwa hipotecznego i nabywca pożyczkę odnowioną będzie mógł podnieść do rąk lub użyć na spłatę wierzytelności poniżej zahypotekowanemi być mogących.

Każdy przystępujący do licytacji obowiązany będzie złożyć na vadium rs. 5,000 w gotowiznie, Listach Zastawnych lub innych papierach publicznych, krajowych, procentowych, w imiennej wartości.

W razie jeśliby powyższa sprzedaż łącznie całych dóbr nie przysła do skutku, odbędzie się licytacja w dwóch oddziałach pod podobnymi warunkami, a mianowicie:

A.) Zaraz w tymże samym terminie 9 (21) Kwietnia r. b. 1.) dóbr Rzeczniów prócz Woli Modrzejowej i 2.) Miasta Grabowiec za szacunek rs. 130,400, składający się:

a.) Z pożyczki Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w resztującej nieumorzonej ilości. rs. 15,060 k. 50.

b.) Z summy przy gruncie do spłaty amortyzacyjnej 1%, obok procentu 4%. rs. 74,000.

c.) Summy do zapłacenia w trzy miesiące po licytacji rs. 41,339 k. 50.
Vadium wynosić będzie. rs. 4,000.

B.) W dniu 10 (22) Kwietnia r. b. wsi Woli Modrzejowej (do której w takim razie dołączoną zostanie, od strony lasów Ostrowieckich, przestrzęń lasu przeszło 10 wlok zajmująca) za szacunek rs. 14,300, który składać się będzie:

a.) Z summy przy gruncie rs. 9,000.

b.) Z summy spłacanej rs. 5,300.
Vadium oznacza się na sumę. rs. 1,000.

Po oddzieleniu z Rzeczniowa części pożyczki Towarzystwa Kredytowego na dobra Wolą Modrzejową, nastąpi dodatkowy obrachunek z nabywcami.

Szczegółowe warunki, chęć kupna mający, przeglądać mogą w Biórze Naczelnika Kancellaryi Banku Polskiego i w Wydziale Uposażeń i Pożyczek Rolniczych w Banku Polskim, oraz na gruncie dóbr; wolno jest wreszcie każdemu dobra te obejrzyć i przekonać się o wszystkich szczegółach, ku czemu wszelkie, ze strony Administracyi miejscowej, mieć sobie będzie zrobione ułatwienia.

Prezes, Radzca Tajny (podpisano) *Tymowski*.

Naczelnik Kancellaryi, Radzca Dworu (podp.) *Łubkowski*.

Warszawa, dnia 8 (20) Lutego 1852 r. № 5,924. (3.)

OD WYDAWCY.

Z powodu Świąt, przyszedł numer Tygodnika wyjdzie od dziś za tydzień, 4 (16) Kwietnia.

Osoby, które zaprenumerują Tygodnik po 15 Maja, odbiorą wszystkie numera, wydane od Nowego Roku.